

TANDORI DEZSŐ

Újratörés

Baka Istvánnak

Mely végtelen végakarát
vég-akarattalanja,
hogyan vagy önmagad, s mi ad,
téphetik már, nem adja.

Könyök törése, válltörés,
ha nem forr össze, ha
nem forrsz össze, a kételkedés
a fájdalom soka.

Záporaid, Örök-Soha,
helye-nincs zuhatag-foka!

S így lesznek költők. Zuhatag
helybenjárás, a kíné.
Hol jársz így Néva-partokat,
Baka, mondd, bent-e, kint-é?

Meghalnunk vagy túl-hirtelen,
vagy hogy már nem is kéne.
Jársz ott-túli vidékeken,
minek állsz itt-elébe?

Hölderlini, lermontovi;
Illyés Szabólőrincei!

„Szárnyaló kétségbeesés!”
El nem igazodásod
oroszló-verse, fehér-kevés,
vér-szótár, vágyva, másod;

de tudjuk: EGY, s nem égi kegy,
kéred, beléd-lapoznánk.
Újjátörés, váll-izület
lelke roppan, lapockád,

a szív életfogytig-elegy;
ó, nem halnak az órák,
csak minden semmi-egyre megy.
És verssorok a bordák.

A Karamazovok

8
2015

Ivan

15
2015

Aljosa

15
2015

Dmitrij

15
2015

Szergej